

Умрала-та изведиши ѝ са отворили очи-те и дъхана-то ѝ са поправило. Като са по укрѣпила съ астиѣ, та родила умрало дѣте-то и за скоро време уздравала, безъ да помни нещо отъ това, що сѣ е случило съ нея .

Леди Руссѣль, жена-та на Полковника отъ Англійска-та служба, намирала са въ таково состоаніе, штоо сички-те а считали за умрала. Само мажжтъ ѝ не искалъ това да вѣрѣва. Въ продължаване-то на два деннощѣа, не давалъ да а снематъ отъ легло-то ѝ. Въ подканане-то на нѣкси родины, че дошло време да а заробатъ, Полковникатъ рѣшително рекалъ, че ще укѣи съ нишева тогева, кой-то дерзни (каифиса са) да повара жена мѣ, или да иска да а заробатъ. Сама кралица-та заржчала да мѣ изватъ нейна-та скърѣз застанало-то съ него несчастіе, прибавла още, че на благоразѣмныатъ человекъ а заедно съ това и добрыатъ Христіанинъ и сѣрчовитыатъ войнъ (хаскеръ, юнакъ) не трѣбва да са предава на такива огсрчаваніа съ таково асглавіе и съ това да изгѣбва сѣтна-та почета на умрала-та,— Обаче и на кралица-та неѣтѣшанныатъ стѣпанъ (мжжъ) отговорилъ, че догдѣ не сѣ покажатъ вѣрны признацы на гнѣне-то, той не може да даде да а заробатъ. Въ таква состоаніе заминали осемь деннощѣа, и послѣ като за званили въ канкани-те за литѣргіа въ близата до тахъ церква, мнимомрала-та като уплашана са савѣдила, и извикала „вѣрно втери пѣтъ званатъ, време е да отидемъ на литѣргіа-та“. За скоро време та совершенно са поправила и принесла съ това на любезныатъ и предаденныатъ кжмъ нея стѣпанъ радость, достейна за негова-та стѣпанска привѣрзан-